

Fabels

door Jan Waterman

Fabels Een serie fabelrijmen

Een aantal van deze fabelrijmen is vanaf 1971 gepubliceerd in de **Stem der Plem**.

Jan Waterman gebruikt de dieren, soms ook bomen of planten, in zijn fabels als metaforen voor de mensen die wij zelf zijn, of die ons omringen.

Helaas zijn slechts van twee fabels de originele illustraties uit de **Stem der Plem** gebruikt kunnen worden.

Op de volgende pagina's vind je telkens een van die 6 fabels.

Fabels

door Jan Waterman

Kikkers Fabelrijm 1

Aan een grote waterplas,
die verrukkelijk mooi en helder was
woonden al sinds honderd jaar
de kikkers en een ooievaar.

De kikkers, die onwetend waren,
deden vrijwel niets dan paren
en happen naar hun dagelijks brood,
wat hun de vijver ruimschoots bood.

Door ooievaar niet in het minst benijd
om deze grote vruchtbaarheid
deden zij allen zich te goed
aan de geneugten van de overvloed.

Een gouden eeuw voor ooievaar
want hij was heer en meester daar.
En ach, wat telde een kikkerleven
als er nog zoveel overbleven?

Te laat ontdekten zij 't gevaar
de kikkers én de ooievaar,
dat zij in deze welvaartsroes
verstikten in hun eigen droes...

Jan Waterman's Site

Fabels

door Jan Waterman

Blote Dieren Fabelrijm 2

**Govert Haas had ze het eerst ontdekt,
maar kon zijn ogen niet geloven.
Daarom had hij de uil gewekt.**

**Want de uil had – zo wist hij – misschien
meer nog dan alle andere dieren
van het echte nachtleven gezien;**

**En het nachtleven – zoals bekend
is bloot, frivool en ongeremd,
en voor de dieren van de dag
iets wat men wil, maar wat niet mag!**

**Dus haastte zich Haas met blozende konen
zijn blote ontdekking de uil te tonen.
"Want werkelijk", zei hij, "het zij gelaakt,
die beesten zijn volkomen naakt!"**

**En de uil die haastte zich te verklaren
dat deze dieren varkens waren!**

Jan Waterman's Site

Fabels

door Jan Waterman

De Roodborst Fabelrijm 3

Een Roodborst, zeer sociaal bewogen,
ontdekte dat hij door betogen
en van een betere wereld dromen,
nooit tot zijn ideaal zou komen.

Hij debatteerde dag na dag
met andere vogels van zijn slag
over deze zijn conclusie:
een ideaal is een illusie
tenzij je macht hebt én fiducia !

In deze wereld, rot en ziek
lag zijn heil in de politiek.
Hij kreeg een plaats in het parlement,
dat ook de vogelwereld kent,
en debatteerde – nu voor gage –
met vogels van allerlei pluimage!

Het ideaal waarnaar hij streefde,
verbleekte tot het niet meer leefde;
want op die post vergat hij ras,
dat hij eigenlijk een Roodborst was !

Fabels

door Jan Waterman

Mindere Dieren Fabelrijm 4

De leeuw, U heeft volstrekt gelijk,
is koning in het dierenrijk;

Daarbij heeft hij zijn adjudanten,
vaak grote logge olifanten,
die ook alweer –'t ligt in de lijn–
de meester van weer anderen zijn.

Zo is ook in 't dierenleven
elk dier zijn mindere gegeven,
want U begrijpt: Het gaat niet aan
dat Mier naast koning Leeuw gaat staan !

Hoewel, het is toch zó gesteld
bij mieren, dat wie hun aantal telt,
blijkt dat zij tegen alle schijn,
hun meerderen de meerdere zijn !

Die erkennen slechts met pijn,
dat ook mieren Dieren zijn !

Fabels

door Jan Waterman

De Vos Fabelrijm 5

Reinaert, een wat slimme vos,
werd in het grote dierenbos
door ieder ander dier gemeden.
Hij had geen onbevlekt verleden,
en bovendien was hij helaas
de aardsvijand van dokter Haas.

Die dokter Haas, dat moet men weten,
was een belangrijk ingezeten,
en daardoor een geacht notabel
die in de wereld van de fabel
door ieder dier hoog werd geëerd.
en zelden slechts bekritiseerd !

Wie zou hem dan het recht bestrijden
Reinaert de Vos als vuil te mijden?

Had hij de vosse-klém gemeden,
dan was Haas niet overleden!

Fabels

door Jan Waterman

De Eik Fabelrijm 6

De Eik, 'n boom die heel zijn leven
steeds naar hogerop wou streven,
doch met zijn takken stijf en stram
zeer moeizaam slechts naar boven kwam,
heeft de strijd nooit opgegeven.

Maar achter is hij tóch gebleven
bij buurman boom, een populier,
die met enorme groeikracht schier
eindeloos hoog de lucht in toog,
maar wel voor elke windzucht boog
omdat hij die niet kon weerstaan
Hém is het voor de wind gegaan !

De Eik echter is bij zijn streven
wél fier en stram, doch klein gebleven !

